

Diplomová práce
Dětský psychiatrický stacionář
Bc. Aneta Vesecká
ČVUT Praha, Fakulta architektury
Akademický rok 2022/2023

Křehkost duševního zdraví dětí a dospívajících je jeden z nejzávažnějších aktuálních problémů, se kterým se v České republice alespoň jednou potká až 20% dětí. Ty všechny a jejich rodiny potřebují odbornou pomoc. Vznikající centra, která soustředí multidisciplinární týmy specialistů zdravotnických i sociálních profesí jako jsou psychiatři, psychologové, zdravotní sestry, sociální pracovníci, speciální pedagogové, rodinní poradci, fyzioterapeuti potřebují pro svoji činnost místo, kde budou tuto komplexní zdravotně sociální péči a podporu poskytovat.

Dětský psychiatrický stacionář, kde kromě ambulancí a jednodenní péče je také možnost krátkodobé akutní hospitalizace, je mnohovrstvé zadání. Požadavků na architektonické a provozní řešení není málo. Dostupnost, provozní uspořádání, hygienické zásady, bezpečnost nebo kvalitní materiálové řešení jsou ty, které považujeme za samozřejmé. Složitější je dilema mezi otevřeností a uzavřeností. Tento souboj je pro návrh zásadní. Všechny prostory, a zejména pokoje pro nutnou izolaci, nesmí iniciovat pocit nesvobody, samoty či křivdy, ale naopak klid, uvolněnost, bezpečí, rovnováhu. Pomáhá k tomu velikost a proporce místností, jejich orientace a výhledy, použité materiály, světlo, teplota, hudba, vůně, zahrada...

Aneta na zadaný pozemek, který zkoumala v diplomním semináři, umístila právě dětský psychiatrický stacionář. Z mnoha důvodů je to dobrá volba. Záměr je v souladu s územním plánem, pozemek má velmi dobrou dostupnost a budoucí stavbě poskytuje dostatečnou potřebnou intimitu a současně je otevřený do okolí. Centrum není vyčleněné na okraj sídla, což často je hlavním nedostatkem těchto staveb, naopak integrace do veřejného a obytného území klientům velmi pomáhá.

Autorka navrhla kompaktní nízkopodlažní budovu posazenou v půdorysné stopě původních domů a podporující uliční frontu. Směrem do parku je v jednotlivých úrovních rozšířená tak, aby vznikly pobytové terasy a současně tato vybočení podporují dispoziční řešení. Zasazení do svahu je dobře vyřešeno, oceňuji snahu, aby nikdy nebyla přímo nad sebou více než dvě podlaží. Bílá plechová fasáda s drobným frézovaným přírodním motivem působí čistě a zaoblené rohy podporují klid a bezpečí. Je pěkné, jak je motiv fasády přenesen do interiéru. Kompaktní hmota charakterizuje rozhodnutí o míře otevřenosti či uzavřenosti, které musela Aneta udělat. Rozhodnutí, které ale není jen na architektovi a které by si vyžádalo širší diskuzi mnoha různých specialistů a možná i oporu ve vědeckých pracích. Na první pohled se totiž zdá, že navržený stacionář málo využívá venkovní prostory a přilehlou zahradu. Když však přijmeme navržené řešení, pak jsou v návrhu nedostatečně architektonicky řešeny pobytové terasy na střeších.

K provoznímu a dispozičnímu řešení nemám zásadní připomínky, jen zimní zahrada by mohla být více navázána na hlavní prostory a lépe přístupná. V ulici podél domu by mohly být vzrostlé stromy a chybí pouliční osvětlení. Na vizualizaci ze spodní strany na hraně zájezdu do garáže není zábradlí nebo jiná úprava zabraňující pádu. Schodiště k bočnímu vstupu do cvičeben je zbytečně blízko dveří. Sezení u východu pod konzolou je výtvarně nedotažené.

Celkově však musím práci pochválit. Zvolené téma není úplně jednoduché, protože vyžaduje empatii a pochopení trápení, které často není na první pohled vidět, ale často bývá zákeřnější. A to Aneta dokázala.

Diplomní práce splňuje požadavky na udělení akademického titulu. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **A**.

V Praze dne 2.2. 2023

Ing. arch. Michal Juha
vedoucí práce